

Sygn. akt VI GC 2030/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. M.**

przeciwko **Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki D. M. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 917 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powódkę D. M. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2030/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 sierpnia 2017 roku powódka D. M. domagała się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 703,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do P. L. (1). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu pojazdu zastępczego przez okres 15 dni została wystawiona poszkodowanemu faktura o numerze (...) na kwotę 2 490,75 złotych brutto (uwzględniająca stawkę w kwocie 135 złotych netto za dobę).

Pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 787,20 złotych obniżając zastosowaną przez powódkę stawkę najmu do kwoty 98,40 złotych brutto za dobę oraz przyjmując okres 8 dni jako uzasadniony okres najmu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09 października 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4778/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując legitymację procesową powódki i wskazując, że nie zostało dołączone pełnomocnictwo dla osoby, która w imieniu powódki podpisała umowę cesji z dnia 28 listopada 2016 roku. Nadto pozwany wskazał, że w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując okres najmu i stawkę za najem pojazdu zastępczego i podnosząc, że pismem z dnia 22 listopada 2016 roku wysłanym na adres mailowy podany w zgłoszeniu szkody poinformował on poszkodowanego o możliwości organizacji najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych stawkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do P. L. (1).

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 22 listopada 2016 roku P. L. (1) zgłosił Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. szkodę w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W zgłoszeniu szkody P. L. (1) wyraził zgodę na przesyłanie korespondencji wyłącznie na adres mailowy i wskazał ten adres ((...)).

Pismem z dnia 22 listopada 2016 roku wysłanym na powyższy adres mailowy Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował P. L. (1), że jeżeli uszkodzenia pojazdu uniemożliwiają jego dalszą eksploatację i konieczne jest korzystanie z samochodu zastępczego, ubezpieczyciel deklaruje gotowość zorganizowania takiej usługi za dzienną stawkę najmu pojazdu uzależnioną od jego klasy, podając w załączeniu szczegółowe zestawienie klas pojazdów i stawek najmu, w tym odnośnie pojazdu marki R. (...) (klasa B) w kwocie 80 złotych netto za dobę.

Jednocześnie wskazano, że w przypadku zainteresowania powyższą propozycją, należy skontaktować się z ubezpieczycielem telefonicznie (na wskazany numer) lub odpowiadając na przedmiotową wiadomość mailową.

pismo wraz z załącznikiem – k. 50-51 akt, potwierdzenie wysłania – k. 52-55 akt, wydruk zgłoszenia szkody – k. 56-57 akt

P. L. (1) mimo otrzymania powyższej informacji nie kontaktował się z Towarzystwo (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. w celu ustalenia warunków najmu pojazdu zastępczego i zdecydował się wynająć pojazd w wypożyczalni, której usługi oferowano w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., gdzie poszkodowany zlecił naprawę pojazdu.

P. L. (1) nie interesował się innymi podmiotami oferującymi najem pojazdów, gdyż refundację kosztów najmu pojazdu zastępczego przewidywała jego umowa autocasco.

zeznania świadka P. L. (1) – protokół rozprawy z dnia 04 kwietnia 2018 roku – k. 85-86 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:09-00:11:00)

W dniu 28 listopada 2016 roku poszkodowany P. L. (1) zawarł z D. M. umowę cesji odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 22 listopada 2016 roku.

umowa cesji – k. 14 akt, pełnomocnictwo – k. 78 akt

W dniu 01 grudnia 2016 roku poszkodowany P. L. (1) wynajął od D. M. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 135 złotych netto za dobę.

umowy najmu samochodu – k. 16 akt

W dniu 21 grudnia 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 15 dób D. M. wystawiła poszkodowanemu P. L. (1) fakturę o numerze (...) na kwotę 2 490,75 złotych brutto (według stawki w kwocie 135 złotych netto).

faktura – k. 20 akt, protokół przekazania pojazdu – k. 17 akt, protokół zwrotu pojazdu – k. 18 akt

Decyzją z dnia 29 grudnia 2016 roku Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przyznał tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 787,20 złotych uwzględniając okres 8 dni najmu po stawce w kwocie 80 złotych netto za dobę.

decyzja – k. 21-22 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 8 dni. Okres ten obejmował okresy: dzień 01 grudnia 2016 roku – przyjęcie pojazdu do naprawy (1 dzień), dzień 02 grudnia 2016 roku oraz okres od dnia 05 grudnia 2016 roku do dnia 08 grudnia 2016 roku – naprawa pojazdu (5 dni), okres od dnia 03 grudnia 2016 roku do dnia 04 grudnia 2016 roku – dni wolne (sobota i niedziela, 2 dni), dzień 09 grudnia 2016 roku – zwrot pojazdu (1 dzień).

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 95-104 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego P. C. – k. 128-132 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd uwzględnił także powyżej wskazane dokumenty, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne – na zeznaniach świadka P. L. (1), w szczególności odnośnie potwierdzenia przez świadka otrzymania przesłanej mu przez ubezpieczyciela informacji o możliwości zorganizowania przez ubezpieczyciela najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych przez niego stawek za najem. Odnośnie zaś wskazywanej przez świadka okoliczności, że świadek nie był zainteresowany wysokością stawek, gdyż możliwość korzystania z pojazdu zastępczego na czas naprawy gwarantowały mu warunki posiadanego ubezpieczenia autocasco, to Sąd zważył, że niniejsze roszczenie nie wynika z umowy dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego, lecz dochodzone jest na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych, a zatem fakt posiadania ubezpieczenia autocasco i jego warunki pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i oceny zachowania poszkodowanego pod kątem ciężącej na nim zasady minimalizacji szkody. Sąd miał również na uwadze, że świadek mimo otrzymania informacji o możliwości zorganizowania przez ubezpieczyciela najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych przez niego stawek za najem nie kontaktował się z pozwanym w celu ustalenia warunków najmu pojazdu zastępczego i zdecydował się wynająć pojazd w wypożyczalni, której usługi oferowano w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., gdzie poszkodowany zlecił naprawę pojazdu. Sąd zważył również, że poszkodowany podjął decyzję o skorzystaniu z pojazdu zastępczego kilka dni po kolizji, a zatem nie działał ani pod presją zdenerwowania wywołanego zaistniałym zdarzeniem, ani też presją czasu. Nic nie stało, w ocenie Sądu, w takiej sytuacji na przeszkodzie, aby poszkodowany – w ramach swojego obowiązku minimalizacji szkody – zwrócił się do ubezpieczyciela o zorganizowanie mu pojazdu zastępczego. Dopiero zaś wtedy, gdyby oferta ubezpieczyciela z jakichś względów by mu nie odpowiadała, zasadne byłoby rozpoczęcie poszukiwań podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego P. C., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody ustalił stawkę dobową najmu pojazdu zastępczego klasą odpowiadającą pojazdowi uszkodzonemu stosowaną w okresie likwidacji szkody oraz ustalił uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego w powyższych zakresach została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

W tym miejscu wskazać przy tym należy, że Sąd oparł się na powyższym środku dowodowym w zakresie, w jakim ustalał celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, pomijając ustalenia biegłego sądowego odnośnie wysokości stawek, z czym związane było uznanie przez Sąd, że poszkodowany P. L. (2) uchybił obowiązkowi minimalizacji szkody, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

Pismem procesowym z datą a nagłówku „dnia 06 lipca 2018 roku” (data prezentaty: 2018-07-09, k. 113-114 akt) powódka D. M. zakwestionowała sporządzoną przez biegłego sądowego opinię w zakresie uzasadnionego okresu najmu wskazując, że w niniejszej sprawie zakład naprawczy przez 5 dni oczekiwał na weryfikację kosztorysu naprawy, co wynika z przedłożonej korespondencji mailowej oraz że użytkownik uszkodzonego pojazdu z uwagi na charakter pracy nie mógł stawić się na kolejne czynności naprawcze.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy wskazał, że oczekiwanie na akceptację kosztorysu nie jest czynnikiem, który obligatoryjnie wstrzymuje czynności naprawcze. Oczekiwanie na taką akceptację będzie uzasadnione, gdy kosztorys odbiega pod względem czynności naprawczych od zakresu naprawy określonego przez ubezpieczyciela. Takie przypadki mają miejsce, gdy warsztat stwierdza większy zakres uszkodzeń i wnioskuje o rozszerzenie naprawy bądź zmianę pierwotnej kwalifikacji lub stwierdza konieczność wymiany dodatkowych podzespołów, których uszkodzenie ujawniło się na etapie przygotowawczym, a także gdy występuje ryzyko rozliczenia szkody w pojeździe jako szkody całkowitej.

Jak wskazał biegły sądowy żaden z powyższych przypadków w niniejszej sprawie nie wystąpił, zaś stanowisko pozwanego dotyczące braku akceptacji dla kosztów naprawy w kwocie 1 519,19 złotych wynikało z braku zgody na użycie oryginalnych części zamiennych i propozycji użycia w ich miejsce części alternatywnych o niesprecyzowanej jakości, co odnosiło się do błotnika tylnego oraz kleju do szyby, a więc w przypadku pierwszej z dwóch części zamiennych – najważniejszego elementu w procesie naprawy. Gdyby zatem, jak wskazał biegły sądowy, warsztat z powodu sporu z ubezpieczycielem w tym zakresie zmuszony był do wstrzymania się z rozpoczęciem procesu naprawy aż do czasu uzgodnienia kosztów naprawy, oczekiwanie na akceptację kosztorysu uznać należałoby za uzasadnione. Natomiast w niniejszej sprawie, jak wynika z harmonogramu prac naprawczych, części zostały zamówione i dostarczone wcześniej, a prace naprawcze rozpoczęły się dzień po otrzymaniu weryfikacji kosztorysu, mimo, że otrzymano informację, że koszt naprawy nie zostanie w całości rozliczony, a zatem brak decyzji akceptującej koszt naprawy był w niniejszej sprawie dla zakładu naprawczego zupełnie obojętny w procesie realizacji naprawy, skoro mimo takiej decyzji naprawę i tak rozpoczęto.

Jednocześnie biegły sądowy wskazał, że w sytuacji gdyby poszkodowany miał ograniczoną możliwość przekazania pojazdu do naprawy i termin jego przekazania został wymuszony charakterem pracy poszkodowanego, co uniemożliwiałoby zakładowi naprawczemu wcześniejsze zamówienie części zamiennych, uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego uwzględniający tę okoliczność wyniósłby 13 dni.

Powyzsza opinia uzupełniająca nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd w pełni podziela wnioski biegłego sądowego dotyczące braku podstaw do uwzględnienia w okresie uzasadnionego najmu w niniejszej sprawie okresu 5 dni oczekiwania na weryfikację przez

pozwanego kosztorysu. Jak bowiem wynika z harmonogramu prac naprawczych przedłożonego przez samą powódkę (k. 27 akt), mimo, że zakład naprawczy otrzymał niekorzystnie dla niego zweryfikowany kosztorys w dniu 07 grudnia 2016 roku, w dniu 09 grudnia 2016 roku przystąpił do naprawy. Zgodzić się więc należy z biegłym sądowym, że brak decyzji akceptującej koszt naprawy był w niniejszej sprawie dla zakładu naprawczego zupełnie obojętny w procesie realizacji naprawy, skoro mimo takiej decyzji naprawę i tak rozpoczęto mając już otrzymane w dniu 07 grudnia 2016 roku zamówione części.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez powódkę okoliczności, jakoby z uwagi na charakter pracy (dyżury w szpitalu w W., B. i G.) użytkownik pojazdu – żona właściciela pojazdu P. L. (1) miała ograniczoną możliwość przekazania pojazdu do naprawy i stawiania się na kolejne czynności naprawcze, co wpłynąć miało np. na termin zamówienia części zmiennych powodując, że stało się to możliwe dopiero po oddaniu pojazdu do naprawy, to wskazać należy, że okoliczności te pozostają całkowicie gołosłowne i nie mają jakiegokolwiek potwierdzenia w zgromadzonych dowodach, w tym zaoferowanych przez powódkę, na której już w momencie złożenia pozwu spoczywał ciężar przedstawienia dowodów na okoliczność okresu najmu, za który domaga się zapłaty. Co więcej, z przeprowadzonych w sprawie dowodów, w tym zeznań świadka P. L. (1), nie wynikało choćby to, że użytkownikiem tego pojazdu była jego żona, że były jakiegokolwiek problemy z oddaniem go do naprawy z uwagi na charakter jej pracy, a powód w wykazaniu tych okoliczności nie przejawiał żadnej inicjatywy dowodowej. Nadto, jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego uszkodzony zlecił naprawę pojazdu kilka dni (8) po zaistnieniu kolizji. W tej sytuacji nie budzi wątpliwości Sądu, że zakład naprawczy jako profesjonalista powinien był prawidłowo ustalić części podlegające wymianie i dokonać ich zamówienia w taki sposób, aby po przyjęciu pojazdu do naprawy dysponować nimi w miarę możliwości od razu i móc bez zbędnej zwłoki rozpocząć naprawę pojazdu zapewniając w tym celu również odpowiednie moce przerobowe pracowników, zwłaszcza, że oględziny wykonano w dniu 25 listopada 2016 roku, a zatem znany był już zakres prac i części podlegające wymianie bądź naprawie. W niniejszej zaś sprawie powódka w żaden sposób nie wykazała, co było przyczyną zamówienia części zamiennych dopiero następnego dnia po przyjęciu pojazdu, tj. w dniu 02 grudnia 2016 roku, ani też jaka była przyczyna ich otrzymania dopiero 5 dni później. W tej sytuacji brak jest podstaw do uwzględnienia tego okresu w uzasadnionym okolicznościami przedmiotowej sprawy okresie najmu.

Reasumując, podzielając słuszność założeń i wniosków biegłego sądowego zawartych w opinii podstawowej i opinii uzupełniającej, Sąd oparł się na niej ustalając, że celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 22 listopada 2016 roku wynosił 8 dni.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powódka D. M. domagała się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 703,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji, której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował legitymację procesową powódki wskazując, że nie zostało dołączone pełnomocnictwo dla osoby, która w imieniu powódki podpisała umowę cesji z dnia 28 listopada 2016 roku. Nadto pozwany wskazał, że w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując okres najmu i stawkę za najem pojazdu zastępczego podnosząc, że pismem z dnia 22 listopada 2016 roku wysłanym na adres mailowy podany w zgłoszeniu szkody poinformował on uszkodzonego o możliwości organizacji najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych stawkach.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. w wyniku przelewu wierzytelności cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim istniała w chwili zawarcia umowy o jej przeniesienie.

Jak podkreśla się w orzecznictwie i literaturze przedmiotu w wyniku przelewu wierzytelności przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku

zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05 września 2001 roku, sygn. akt I CKN 379/00, LEX numer 52661). Cesjonariusz nabywa więc wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu, zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia.

Swoją legitymację do działania w niniejszym procesie powódka D. M. uzasadniała umową cesji zawartą z P. L. (1) – właścicielem uszkodzonego pojazdu i celem wykazania powyższej okoliczności przedłożyła umowę z dnia 28 listopada 2016 roku o przelew wierzytelności tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zarzut pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. dotyczący nie wykazania przez powódkę, że osoba zawierająca umowę przelewu wierzytelności – K. Ż., była uprawniona do jej reprezentowania, to w ocenie Sądu zarzut ten jest niezasadny. Jak wynika bowiem z przedłożonego dokumentu pełnomocnictwa (k. 78 akt) osoba ta jako pracownik powódki została upoważniona przez nią do zawierania umów w imieniu powódki. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 103 § 1 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Skoro więc ani umowa najmu pojazdu zastępczego ani umowa przelewu wierzytelności nie wymagają dla swojej ważności zachowania szczególnej formy, formy takiej nie wymaga również potwierdzenie tych umów, a więc mogłoby być ono również dokonane poprzez czynności konkludentne takie jak np. wytoczenie powództwa w oparciu o te umowy.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego P. L. (1) powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 22 listopada 2016 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Nie ma wątpliwości, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów.

Jak wynikało zarówno z zeznań świadka P. L. (1), jak i akt szkody, poszkodowany P. L. (1) został pisemnie poinformowany (na adres mailowy wskazany w zgłoszeniu szkody), że jeżeli uszkodzenia pojazdu uniemożliwiają jego dalszą eksploatację i konieczne jest korzystanie z samochodu zastępczego, ubezpieczyciel deklaruje gotowość zorganizowania takiej usługi za dzienną stawkę najmu pojazdu uzależnioną od jego klasy, podając w załączeniu szczegółowe zestawienie klas pojazdów i stawek najmu, w tym odnośnie pojazdu marki R. (...) (klasa B) w kwocie 80 złotych netto za dobę. Jednocześnie wskazano, że w przypadku zainteresowania powyższą propozycją, należy skontaktować się z ubezpieczycielem telefonicznie (na wskazany numer) lub odpowiadając na przedmiotową wiadomość mailową, czego poszkodowany nie uczynił decydując się na wynajem pojazdu od powódki kilka dni później.

W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17) Sąd Najwyższy wskazał, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego.

W niniejszej sprawie nie było wątpliwości, że pozwany zawiadomił poszkodowanego P. L. (1) o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym i miało to miejsce kilka dni przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowanego od powódki, przy czym poszkodowany w ogóle nie podjął w tym czasie nawet próby skontaktowania się z tymi podmiotami, wskazując, że posiadane ubezpieczenie autocasco gwarantowało mu pojazd zastępczy. W takiej sytuacji, gdy poszkodowany zdecydował się na naprawę pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji ponad tydzień po jej zaistnieniu, a więc nie działał pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, nic nie stało na przeszkodzie, w ocenie Sądu, choćby próbie zainteresowania się ofertą wypożyczalni wskazanych przez pozwanego i ewentualnym ustaleniem zasad najmu.

Poszkodowany zaniechał więc współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te mu nie odpowiadały, poszkodowany mógłby w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Oczywiście możliwa jest sytuacja, że nie mógłby on skorzystać z najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, bo np. zawarł już wcześniej (przed informacją od ubezpieczyciela) umowę najmu pojazdu zastępczego z innym podmiotem (nawet za wyższy czyn niż oferowany przez ubezpieczyciela), bądź proponowany pojazd nie spełniałby jakiś kryteriów istotnych dla poszkodowanego z uwagi na jego szczególne potrzeby, przy czym takie okoliczności w sprawie nie zaistniały. Poszkodowany po otrzymaniu informacji od ubezpieczyciela nie podjął żadnych działań, a zatem nieskorzystanie z oferty ubezpieczyciela nie znajduje żadnego uzasadnienia.

W tej sytuacji zdaniem Sądu uznać należy, że zachowanie poszkodowanego P. L. (1) nie było prawidłowe i przyczyniło się do zwiększenia rozmiarów szkody. W myśl art. 362 k.c. jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza stopnia winy. W sytuacji, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą możliwości zorganizowania przez niego wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a następnie wynajął pojazd za kwotę znacznie wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody (z uzasadnienia pytania prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17).

W tej sytuacji roszczenie powódki D. M. o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym P. L. (1) w zakresie przekraczającym koszty najmu pojazdu zastępczego uznane przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie. Sam najem pojazdu zastępczego pozostawał przy tym oczywiście w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu poszkodowanej, jednakże poszkodowana swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiegokolwiek inicjatywy w celu sprawdzenia warunków najmu oferowanego

przez ubezpieczyciela, przyczyniła się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

W związku z powyższym uznać należało, że w niniejszej sprawie zasadny był najem pojazdu zastępczego w okresie 8 dni, co uzasadniono szerzej w powyższej części uzasadnienia podzielając opinię biegłego sądowego w tym zakresie, przy uwzględnieniu stawki w wysokości 98,40 złotych brutto, a zatem powódce D. M. należało się odszkodowanie w kwocie 787,20 złotych brutto. Mając na uwadze, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce powyższą kwotę tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego, żądanie pozwu nie było zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od powódki D. M. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 917 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, na którą składają się kwoty: 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 265) oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył powódkę uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 10 grudnia 2018 roku